

Camí cap a les primàries BCN
Debat a Ciutat Vella, 13/06/2013

A. Què aporten les primàries a la regeneració de la política de partits? Les primàries són la solució? Relativització

1. Les primàries són un instrument, una eina, no un objectiu. Són necessàries per canviar però no són suficients.
2. L'objectiu és recuperar la confiança de la ciutadania i per fer-ho cal comptar amb ells. Per comptar-hi cal escoltar-los (elecció candidat; elecció 1r secretari –militants; configuració programa; decisions importants – entrar a govern, protocol de relacions PSC-PSOE).
3. Les primàries comporten risc (molt més si es pretenguessin fer sense creure realment en el seu objectiu renovador) però són sobretot una oportunitat per trencar la inèrcia cap a la irrellevància.
4. Si les primàries signifiquen compartir decisions, comporten necessàriament una disminució de les possibilitats de “control” per part dels òrgans de direcció. La suma fa guanyar. Trencar amb el risc etern de conformar-se amb el “més val pocs i ben avinguts” . Requereix un canvi de cultura política.
5. Essent conscients de la situació en la que es troba el PSC i el conjunt de les esquerres, si l'objectiu és generar una alternativa de govern d'esquerres, en termes de primàries caldrà treballar a curt-mig termini per unes primàries de les esquerres.

B. Com la realitat actual pot afectar a les primàries?

1. Crisi econòmica i social: en els debats, en les propostes, en les prioritats.
  - a. Lluita contra l'atur: La prioritat absoluta. BCN ha resistit la crisi millor que altres capitals gràcies al treball i al model impulsat pel PSC. Ara cal renovar aquest projecte de ciutat però sense perdre de vista l'objectiu: crear ocupació. Sense treball no hi ha projecte de vida, però tampoc projecte de ciutat.
  - b. Combat contra les creixents desigualtats socials (més rics, més pobres) fins i tot dins la mateixa Barcelona.

2. Crisi política i democràtica: valentia en les propostes. Revolució democràtica més que regeneració. Els ciutadans han de ser al centre de tota reflexió sobre els canvis institucionals i democràtics. “Entra amb nosaltres als ajuntaments” versus “sortim tots a la plaça”.
3. Crisi de futur: joves. Una societat té futur si els joves tenen futur; una ciutat té futur si els seus joves tenen futur. Una democràcia té futur, si els joves tenen futur. I ara són els que més han desconnectat de la política tradicional...

C. Quin és el paper de l'organització i militants en les primàries?

1. Les primàries només funcionaran amb la implicació activa de tota l'organització i dels militants. Convicció: és un procés que ens enforteix.
2. Experiència d'una militant PSF: descreguda a l'inici, implicada durant el procés, i convençuda al final, tot i haver perdut la seva candidata.
3. No caure en l'error de pensar que l'obertura del partit va en contra dels que ara són dins. És, ara, la única oportunitat per reaccionar i trencar la inèrcia cap a la irrellevància.
4. Si els ciutadans desconfien de nosaltres, no podem recuperar la seva confiança desconfiant d'ells. Són aliats.

D. Els joves i les primàries: com fomentar la participació; com participar?

1. Han de ser una de les prioritats del nostre projecte de ciutat (al costat de la gent gran, per motius ben diferents). Com deia, cal combatre la crisi de futur: joves. Una societat té futur si els joves tenen futur; una ciutat té futur si els seus joves tenen futur. Una democràcia té futur, si els joves tenen futur. Ara afegeixo: Un partit té futur si els joves el voten. Ara són els que més han desconnectat de la política tradicional. El PSC en el Baròmetre CAT maig 2013¹ ocupa el 7è lloc en la franja de menors de 30 anys (0,9%) i la 4a entre 30 i 44 anys (5,2%). En el Baròmetre BCN maig 2013², el PSC ocupa el 5è lloc tant en la franja de menors de 30 anys com entre 30 i 44 anys (5,9%).

---

¹ El 2012, PSC a CAT era **3a força** en la franja de menors de 30 anys (**10,3%**) i també entre 30 i 44 anys (11,2%). I el 2011, el PSC a CAT era **2a força** en la franja de menors de 30 anys (11,6%) i la 3a entre 30 i 44 anys (6,4%).

² El 2012, PSC a BCN era **4a força** en la franja de menors de 30 anys (**6,7%**) i també entre 30 i 44 anys (5,9%).

2. Però no només pels joves cal fer bé aquest procés. Sinó que cal fer-lo amb els joves: els joves tenen un potencial immens, parlant en termes d'activisme social i polític, de manera que recuperar la confiança d'un jove és contribuir alhora a accelerar la recuperació de tot el projecte polític.
3. Per això, què cal? Canviar el model de fer política. Cal generar interès pel nostre projecte polític entre els menors de 45 anys, específicament. I això no es pot fer des d'una imatge encara d'*establishment* i sense canviar les propostes i les formes de fer política.

E. Missatge final

1. La gent vol que canviem.
2. Només canviant, creixerem i ens enfortirem com a projecte polític, reconnectant amb l'electorat progressista.
3. Els canvis, només des de dins, són limitats (per volum, i per velocitat).
4. Ens hem de posar en mans de la gent per accelerar i intensificar els canvis (primàries no només formalment, sinó veritablement obertes).
5. Ens cal un nou projecte, noves cares i noves formes de fer política.
6. Si aquestes primàries són aïllades dels altres canvis seran una simple contesa electoral de caràcter intern, sense més repercussions i sense cap capacitat de trencar aquella fatídica inèrcia cap a la irrellevància.
7. Aquest procés només té sentit per enfortir-nos, no per debilitar-nos.
8. Visió col·lectiva, no individual. Visió global, no puntual.